

**МІНІСТЕРСТВО
ВНУТРІШНІХ СПРАВ
УКРАЇНИ**

вул. Богомольця, 10, м. Київ, 01601
тел.: (044) 256-03-33, факс: (044) 253-64-04
сайт: www.mvs.gov.ua
код згідно з ЄДРПОУ 00032684

Верховна Рада України
Комітет з питань
правоохоронної діяльності

від _____ 20____ р. № _____

Про опрацювання проекту Закону

Міністерство внутрішніх справ України в межах компетенції опрацювало проект Закону України від 13 липня 2021 року (реєстр. № 5708) «Про право на цивільну вогнепальну зброю», поданий до Верховної Ради України народними депутатами України Фрісом І. П., Юнаковим І. С., Бужанським М. А та іншими (далі – проект Закону), надісланий на опрацювання Комітетом Верховної Ради України з питань правоохоронної діяльності листом від 02 липня 2021 року № 04-27/3-2021/218449.

За результатами опрацювання повідомляємо, що проект Закону підтримується за умови врахування наступних пропозицій та зауважень.

В абзаці другому преамбули проекту Закону йдеться про те, що його вимоги не поширюються на придбання, зберігання, облік та використання вогнепальної зброї, бойових припасів до неї, утримання стрілецьких тирів, стрільбищ та стендів у Збройних Силах України, військових формуваннях, створених відповідно до законодавства України, в органах та навчальних закладах Служби безпеки України та Міністерстві внутрішніх справ України.

Зауважуємо, що зазначений перелік органів державної влади є неповним, що може викликати неоднозначне застосування положень зазначеного проекту Закону в разі його прийняття Верховною Радою України.

З метою більш повного визначення переліку органів державної влади, на які не розповсюджується дія зазначеного проекту Закону, пропонуємо викласти абзац другий преамбули в такій редакції:

«Вимоги цього Закону не поширюються на придбання, зберігання, облік та використання вогнепальної зброї, бойових припасів до неї, утримання стрілецьких тирів, стрільбищ та стендів в органах державної влади, Збройних

Підписувач Драп'ятий Богдан Євгенович
Сертифікат 5FBB77F7B650371D040000022E400001FE00100

МВС України
№39121/3/38-2021 від 25.08.2021

564589

Силах України, інших утворених відповідно до законів України військових формуваннях, правоохоронних та розвідувальних органах, державних органах спеціального призначення з правоохоронними функціями, оборонно-промислового комплексу України, які входять до сектору безпеки і оборони відповідно до Закону України «Про Національну безпеку України».

З питання визначення термінів та понять, передбачених статтею 1 проєкту Закону, повідомляємо таке.

Проєкт Закону пропонує надати визначення терміну «вихолощена зброя», під яким розуміється зброя, що імітує постріл з вогнепальної зброї, виготовлена шляхом спеціального пристосування конструкції вогнепальної зброї до стрільби лише холостими патронами, з яких неможливо зробити постріл снарядом, що здатний уразити ціль.

Пропонуємо викласти зазначений термін у такій редакції:

«вихолощена зброя – зброя, виготовлена шляхом спеціального пристосування конструкції стрілецької вогнепальної зброї до стрільби лише холостими патронами, з якої неможливо зробити постріл снарядом, що має достатню вражаючу здатність».

Зазначена пропозиція обумовлюється тим, що саме таке визначення передбачене в декількох чинних нормативно-правових актах, наприклад, Порядку придбання, зберігання, перевезення і використання спортивної зброї, боєприпасів до неї, утримання стрілецьких тирів, стрільбищ та стендів, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 27 грудня 2018 року № 1207, або Стандарті Міністерства внутрішніх справ України СОУ 78-19- 005:2011 «Зброя стрілецька вихолощена. Загальні технічні вимоги, вимоги безпеки. Методи контролювання».

У проєкті Закону під терміном «вогнепальна зброя» розуміється будь-яка переносна ствольна зброя, яка призначена для ураження цілей снарядами, що одержують спрямований рух у стволі (за допомогою сили тиску газів, які утворюються в результаті згоряння металевого заряду) та мають достатню кінетичну енергію для ураження цілі, що перебуває на визначеній відстані, за винятком старовинної вогнепальної зброї в незарядженому стані, яка виготовлена до 1899 року включно та не призначена для стрільби патронами з металевими гільзами центрального бою та кільцевого запалення. Достатньою для ураження цілі є кінетична енергія, величина якої на відстані одного метра від дульного зрізу зброї має бути рівна чи більша за 0,5 Дж/мм².

Зауважимо, що зазначений термін є запозиченим з Протоколу проти незаконного виготовлення та обігу вогнепальної зброї, її складових частин і компонентів, а також боєприпасів до неї, який доповнює Конвенцію Організації Об'єднаних Націй проти транснаціональної організованої злочинності (до якого Україна приєдналася на підставі Закону України від 02 квітня 2013 року № 159-VII) (далі – Протокол ООН).

Однак у визначенні вогнепальної зброї для цілей Протоколу ООН згадування про старовинну вогнепальну зброю, яка виготовлена до 1899 року, звільняло її від обмежень, установлених для міждержавного переміщення сучасної вогнепальної зброї.

Тому згадування в терміні «вогнепальна зброя» старовинної вогнепальної зброї, яка виготовлена до 1899 року, формально виключає її з категорії вогнепальної зброї. При цьому проект Закону взагалі не регламентує окремий порядок обігу такої зброї, що створить правову невизначеність у правозастосуванні.

Пропонуємо викласти термін «вогнепальна зброя» в такій редакції:

«вогнепальна зброя – будь-яка переносна ствольна зброя, яка призначена для ураження цілей снарядами, що одержують спрямований рух у стволі (за допомогою сили тиску газів, які утворюються в результаті згоряння металевого заряду) та мають достатню кінетичну енергію для ураження цілі, що перебуває на визначеній відстані. Достатньою для ураження цілі є кінетична енергія, величина якої на відстані одного метра від дульного зрізу зброї має бути рівна чи більша за $0,5 \text{ Дж/мм}^2$;».

У проекті Закону під гладкоствольною короткоствольною вогнепальною зброєю (травматичною) розуміється зброя, спеціально сконструйована та виготовлена або перероблена для стрільби патронами травматичної дії, спорядженими гумовими чи аналогічними за своїми властивостями металевими снарядами не смертельної дії.

Пропонуємо в цьому терміні слова «зброя, спеціально сконструйована» замінити словами «зброя вітчизняного виробництва, спеціально сконструйована».

Зазначене обумовлюється тим, що допуск на ринок України травматичної зброї імпортного виробництва суттєво ускладнить процес контролю за переміщенням вогнепальної зброї через державний кордон України через конструктивну схожість з нарізною вогнепальною зброєю та можливість її ввезення під виглядом травматичної зброї.

Крім того, у зазначеному терміні і далі за текстом проекту Закону (підпункти 1.5, 1.11 частини першої статті 8, підпункт 1.2 частини першої статті 27, пункт 2, підпункт 7.1 Прикінцевих та перехідних положень) пропонуємо виключити слово «металевими», яке застосовується відносно снарядів, оскільки термін «снаряд» і визначається як «металевий елемент, що вистрілюється зі зброї».

Під терміном «документ на зброю» в проекті Закону розуміється посвідчення власника зброї та інші форми, передбачені цим законом, сформована засобами ведення Єдиного державного реєстру цивільної вогнепальної зброї (далі – Реєстр) візуалізована форма даних та інші форми,

передбачені цим Законом, які підтверджують, що фізична або юридична особа мають право здійснювати обіг зброї.

На наш погляд, форма такого документа повинна бути електронною, а тому пропонуємо викласти зазначений термін у такій редакції:

«документ на зброю – електронний документ (запис), розміщений в Єдиному державному реєстрі вогнепальної зброї, який підтверджує, що фізична або юридична особа має право здійснювати обіг зброї або окремі дії по відношенню до неї;».

Одночасно слід унести зміни до поняття терміну «посвідчення власника зброї», виклавши його в такій редакції:

«посвідчення власника зброї – документ на зброю, який підтверджує, що фізична або юридична особа мають право придбавати, володіти, користуватися і розпоряджатися вогнепальною зброєю відповідної категорії, що зазначена в ньому, бойовими припасами та основними частинами до придбаної зброї. Наявність в реєстрі посвідчення власника зброї підтверджується витягом у формі пластикової картки із захисними елементами встановленого зразка;».

Під терміном «єдиний державний реєстр вогнепальної зброї» розуміється єдина інформаційно-телекомунікаційна система обліку зброї, що призначена для збирання, накопичення, обробки, захисту, обліку та надання інформації про вогнепальну зброю, основні частини до неї, які мають ідентифікаційні номери, про права на вогнепальну зброю, а також про об'єкти та суб'єкти цих прав. Реєстр складається із цивільного та спеціального обліків.

Звертаємо увагу, що, незважаючи на цей термін у тексті проекту Закону, використовується декілька різних назв реєстрів:

Єдиний державний реєстр цивільної зброї (термін «місце постійного зберігання зброї», пункт 5 частини першої статті 2, назва розділу II, стаття 10);

Єдиний державний реєстр зброї (підпункт 9 пункту 7 розділу «Прикінцеві та перехідні положення»);

Єдиний державний реєстр цивільної вогнепальної зброї термін «документ на зброю», пункт 8 розділу «Прикінцеві та перехідні положення»).

З метою виключення неоднозначного підходу до використання назви реєстру пропонуємо привести її до визначення, наданого у визначенні терміну «Єдиний державний реєстр вогнепальної зброї».

У проекті Закону під терміном «заняття стрільбою (тренування)» розуміється комплекс заходів, що полягає в ознайомленні з правилами безпечного поводження зі зброєю, її матеріальною частиною та правилами користування, а також у разовому або регулярному виконанні вправ зі стрільби з метою навчання, вдосконалення навичок зі стрільби та навичок поводження зі зброєю на стрілецькому тирі або стрільбищі.

Уважаємо за доцільне виключити з назви терміну слово «тренування», оскільки мета процесу заняття стрільбою полягає не лише в безпосередньому

тренуванні, тобто покращенні вже набутих навичок, але і навчанні, під яким розуміється оволодіння особою базовими правилами стрільби, а також участь в спортивних змаганнях, під час яких застосовуються набуті навички.

Одночасно підлягають виключенню слова «тренування» (у різних відмінках та множині) з підпункту 1.2 частини першої статті 32, частин другої та сьомої статті 34, частин першої та п'ятої статті 39, частини першої статті 42, частини другої статті 44 проекту Закону.

Під терміном «зброя» розуміється пристрій або предмет, спеціально виготовлений, конструктивно призначений та технічно придатний для знищення, ураження, ушкодження або заподіяння іншого руйнівного впливу на живі чи неживі об'єкти та цілі, та який не має іншого прямого виробничого чи господарсько-побутового призначення.

Уважаємо за необхідне доповнити зазначений термін після слова «придатний» словами та знаками «(або може бути легко пристосований)», що буде відповідати значенню терміна «вогнепальна зброя», наданому в Протоколі ООН (вогнепальна зброя означає будь-яку переносну ствольну зброю, яка спричинює постріл, призначена або може бути легко пристосована для спричинення пострілу чи прискорення кулі або снаряду за рахунок енергії вибухової речовини, за винятком старовинної вогнепальної зброї або її моделей. Старовинна вогнепальна зброя та її моделі визначаються відповідно до національного законодавства).

У терміні «конструктивно схожі зі зброєю виробу» слова «не вважаються зброєю» пропонуємо замінити словами «не відноситься до зброї», оскільки тлумачення значення слів «не вважаються зброєю» свідчить про те, що за загальним правилом такі вироби є зброєю, але для цілей цього Закону не вважаються нею, що є неправильно.

Термін «короткоствольна (коротка) вогнепальна зброя» слід привести у відповідність до терміну «довгоствольна (довга) зброя», виклавши в такій редакції:

«короткоствольна (коротка) вогнепальна зброя – будь-яка вогнепальна зброя, яка не є довгоствольною (довгою);».

Термін «нейтралізована зброя» пропонуємо викласти в такій редакції:

«нейтралізована зброя (музейна зброя, макети масогабаритні, учбово-розрізна зброя) – стрілецька вогнепальна зброя будь-якої моделі, яка з дотриманням вимог відповідних стандартів або технічних умов спеціально приведена на заводах-виробниках чи в майстернях з ремонту зброї в непридатний для стрільби стан;».

Зазначена пропозиція обґрунтовується тим, що приведення зброї до стану музейної є способом її нейтралізації з мінімальними змінами в конструкції.

У терміні «обіг зброї та/або основних частин до зброї, які мають ідентифікаційні номери» слід виключити слово «перевезення», як таке, що є

ідентичним слову «транспортування», що також використовується в цьому терміні, а також у тексті проекту Закону (на відміну від «перевезення»).

Термін «сигнальні стріляючі пристрої» пропонуємо виключити, оскільки він по суті повторює термін «пристрої для подачі звукових або світлових сигналів».

Під терміном «стрілецький тир» розуміється споруда для стрільби по мішенях з вогнепальної, пневматичної зброї.

Уважаємо зазначене визначення неповним, оскільки конструктивно тир можуть бути відкритими і напівкритими. До того ж у тирах можуть відбуватися стрільби з пневматичних пістолетів, які не є зброєю, а також з холодної зброї (луки, арбалетів тощо).

З урахуванням викладеного пропонуємо зазначений термін викласти в такій редакції:

«стрілецький тир – споруда та/або відкрита територія, спеціально обладнана та придатна для стрільби по мішенях зі зброї;».

Під терміном «стенд» розуміється тир або комплекс тирів, де здійснюється стрільба шротом (дробом) з гладкоствольної зброї, параметри і характеристики якого зафіксовані у правилах спортивних змагань з видів спорту, визнаних в Україні.

На наш погляд, слова «параметри і характеристики якого зафіксовані у правилах спортивних змагань з видів спорту, визнаних в Україні» підлягають виключенню, що пов'язано з існуванням також і мисливських стендів.

Крім того, слова «гладкоствольної зброї» слід замінити словами «гладкоствольної вогнепальної зброї», що відповідатиме термінології, запропонованій проектом Закону.

Під терміном «стрільбище» розуміється комплекс тирів для стрільби по мішенях з вогнепальної, пневматичної, холодної зброї під час проведення спортивних заходів.

Звертаємо увагу, що відповідно до положень Закону України «Про фізичну культуру і спорт» під спортивними заходами розуміються спортивні змагання та/або навчально-тренувальні збори. У той же час на стрільбищах може допускатися і зайняття стрільбою, що не охоплюється спортивними заходами.

З урахуванням викладеного слова «під час проведення спортивних заходів» пропонуємо виключити.

З метою приведення у відповідність до зазначених вище термінів пропонуємо викласти термін «стрільби» в такій редакції:

«стрільби – заняття стрільбою та проведення спортивних заходів у межах тирів, стендів чи стрільбищ».

Пропонуємо виключити з підпункту 2.7 частини другої статті 2 проекту Закону положення, відповідно до якого дія цього Закону не поширюється на пневматичну зброю (окрім пневматичної зброї калібру більше 4,5 мм і

швидкістю польоту металюного елемента більше 100 м/с та бойові припаси до неї).

Зазначена пропозиція обумовлена тим, що в підпункті 1.1 частини першої статті 6 проекту Закону пневматичну зброю калібру до 4,5 мм (включно) і швидкістю польоту металюного елемента до 100 м/с (включно) та бойові припаси до неї віднесено до конструктивно схожих зі зброєю виробів.

Одночасно в підпункті 1.1 частини першої статті 6 проекту Закону слова «пневматична зброя» пропонуємо замінити словами «пневматичні гвинтівки, пістолети та револьвери», оскільки такі вироби не можуть називатися зброєю в розумінні визначень, наведених у проекті Закону.

Пропонуємо виключити пункт 1.7 частини першої статті 8 проекту Закону, відповідно до якого в Україні револьвери заборонено для цивільного обігу.

Зазначена пропозиція обумовлюється тим, що будь-яка вогнепальна зброя з приєднаним до неї уловлювачем для гільз не залишатиме відповідного елемента бойового припасу після здійснення пострілу, а тому заборона револьверів з причин незалишення гільз є необґрунтованою.

Крім того, гільза є непрямим доказом і її легко підкинути на місце вчинення кримінального правопорушення, на відміну від кулі.

У частині п'ятій статті 9 проекту Закону слово «Закону» слід замінити словом «законодавством», що відповідатиме положенню, закріпленому в частині шостій статті 7 проекту Закону.

У підпункті 1.1 частини першої статті 11 проекту Закону слова «огляді зброї» доцільно замінити словами «огляді технічного стану зброї», що обумовлено необхідністю уточнення назви процедури огляду зброї.

Відповідно до частини першої статті 14 проекту Закону реєстратором може бути громадянин України, який відповідає кваліфікаційним вимогам, визначеним законом, та перебуває у трудових відносинах з суб'єктом ведення реєстру. Пропонуємо в згаданій нормі слово «законом» замінити словами «Кабінетом Міністрів України», оскільки проектом Закону не визначаються кваліфікаційні вимоги до реєстраторів. Крім того, слід урахувати, що саме Кабінет Міністрів України затверджує порядок ведення реєстру (частина третя статті 10 проекту Закону).

Відповідно до частини четвертої статті 14 проекту Закону реєстратор не має права проводити реєстраційні дії щодо суб'єкта ведення реєстру, з яким реєстратор перебуває у трудових відносинах або засновником (учасником) якого він є, а також щодо себе, свого чоловіка чи своєї дружини, його (її) та інших своїх близьких родичів (батьків, дітей, онуків, діда, баби, братів, сестер), а також юридичних осіб, засновником (учасником) яких він є.

Дія абзацу першого цієї частини щодо перебування у трудових відносинах не поширюється на реєстраторів, які перебувають у трудових відносинах з